

Sygn. akt VII U 471/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 maja 2016 r. w W.

sprawy S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę

na skutek odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 6 listopada 2015 r. znak: ENS/20/(...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

S. W. w dniu 24 listopada 2015 r. wniósł do Sądu, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 6 listopada 2015 r., znak: ENS/20/(...), na mocy której organ rentowy odmówił mu przyznania prawa do wcześniejszej emerytury. W odwołaniu od wskazanej decyzji ubezpieczony wniósł o sprostowanie świadectwa pracy w szczególnych warunkach wydane przez Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w ten sposób, aby uzupełnić wpis dotyczący pracy wykonywanej w kanale remontowym przy naprawie pojazdów mechanicznych na stanowisku mechanik samochodowy, gdyż ten punkt został zakwestionowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz o sprostowanie „był zatrudniony w naszym zakładzie pracy od dnia 1 kwietnia 1977 r. do dnia 28 kwietnia 1977 r. i od dnia 13 kwietnia 1979 r. do dnia 31 grudnia 1980 r.. Odwołujący wskazał bowiem, że w Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. był zatrudniony bez przerwy od dnia 1 kwietnia 1977 r. do dnia 31 grudnia 1980 r. (k. 2-4 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 15 marca 2016 r. wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. W ocenie organu rentowego odwołujący nie wskazał zaskarżonej decyzji, a jedynie wniósł

„o sprostowanie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”, co uniemożliwia zidentyfikowania zaskarżonej decyzji organu rentowego. Organ rentowy wskazał ponadto, że decyzjami z dnia 6 listopada 2015 r. i z dnia

9 marca 2016 r. odmówił odwołującemu się prawa do emerytury z powodu nie spełnienia kryterium stażu oraz nieosiągnięcia wieku emerytalnego.

Na rozprawie w dniu 31 maja 2016 r. odwołujący oświadczył, że wnosi o przyznanie wcześniejszej (k. 20 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Odwołujący S. W., urodzony (...), złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 8 października 2015 r. wniosek o wcześniejszą emeryturę. Do powyższego wniosku ubezpieczony dołączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy (k. 1-33 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 6 listopada 2015 r. wydał decyzję odmowną znak (...) wskazując na fakt, iż w dacie złożenia wniosku odwołujący się nie osiągnął wieku 60 lat, nie udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1 stycznia 1999 r. oraz nie udowodnił 15 lat pracy

w szczególnych warunkach na dzień 1 stycznia 1999 r. Organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony wykazał łączny staż pracy w wymiarze 22 lat, 3 miesiące i 29 dni okresów składkowych oraz 13 lat,

3 miesiące i 9 dni pracy w warunkach szczególnych. Organ nie rozpatrywał do uprawnień okresu pracy na gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od dnia 19 lipca 1972 r. do dnia

29 sierpnia 1976 r., wskazując na brak oświadczenia własnego z informacją czy odwołujący uczęszczał do szkoły oraz ile wynosiły jego dojazdy. Ponadto, organ nie uznał okresów od dnia 1 kwietnia 1977 r. do 28 kwietnia 1977 r. i od dnia 13 kwietnia 1979 r. do dnia

31 grudnia 1980 r., ponieważ na świadectwie pracy z dnia 12 kwietnia 2007 r. pracodawca nie podał punktu, pod który podlega w wymienionym stanowisku mechanik samochodowy wymieniony w wykazie A, dziale XIV, poz. 16 stanowiącego załącznik do Zarządzenia

nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie złożonych do akt dokumentów przedłożonych przez strony niniejszego postępowania, które stanowią obiektywny oraz w pełni wiarygodny materiał dowodowy. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 6 listopada 2015 r., znak: ENS/20/(...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 27 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 poz. 748 j. t., zwana dalej „ustawą”) stanowi, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z ust. 2 powyższego artykułu, emerytura o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wykaz prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze o których mowa w powołanym art. 184 ustawy nie podlega wykładni rozszerzającej. Prace te ściśle i jasno zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43). Jednakże nabycie uprawnień z tytułu wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym, charakterze podlega dalszym ograniczeniom. Aby daną pracę uznać za wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, pracownik ma obowiązek wykonywać ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na danym stanowisku pracy. Dodatkowo, zgodnie z powołanym rozporządzeniem mężczyzna nabywa prawo do emerytury po spełnieniu wszystkich przesłanek wymienionych w § 3 w zw. z § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia jeśli:

1. legitymuje się 25 letnim okresem pracy liczonym łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia);
2. wykonuje pracę wymienioną w wykazie A (Prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego), będącym załącznikiem do rozporządzenia;
3. osiągnie wiek emerytalny wynoszący 60 lat (§ 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia);
4. zatrudnionym jest przez co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach (§ 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia).

Sąd zważył, że wskazane wyżej przesłanki spełnione muszą być kumulatywnie. Innymi słowy ustalenie, że ubezpieczony nie spełnia chociażby jednej ze wskazanych wyżej przesłanek, uniemożliwia przyznanie wnioskowanego świadczenia. Sąd za bezsporny w sprawie uznał fakt, iż odwołujący na dzień złożenia wniosku o wcześniejszą emeryturę nie ukończył 60-tego roku życia. Sąd w związku z tym doszedł do przekonania, że odwołujący nie spełnia naczelnej przesłanki warunkującej prawo do wcześniejszej emerytury objętej dyspozycją § 4 ust. 1 pkt 1 ww. rozporządzenia Rady Ministrów. Zatem w niniejszej sprawie brak jest podstaw do badania pozostałych przesłanek warunkujących prawo do przyznania emerytury w warunkach szczególnych. Nadto pamiętać należy, iż Sąd ubezpieczeń rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do emerytury rozstrzyga o prawie do konkretnego świadczenia, nie zaś o poszczególnych jego elementach.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: (...)

(...)